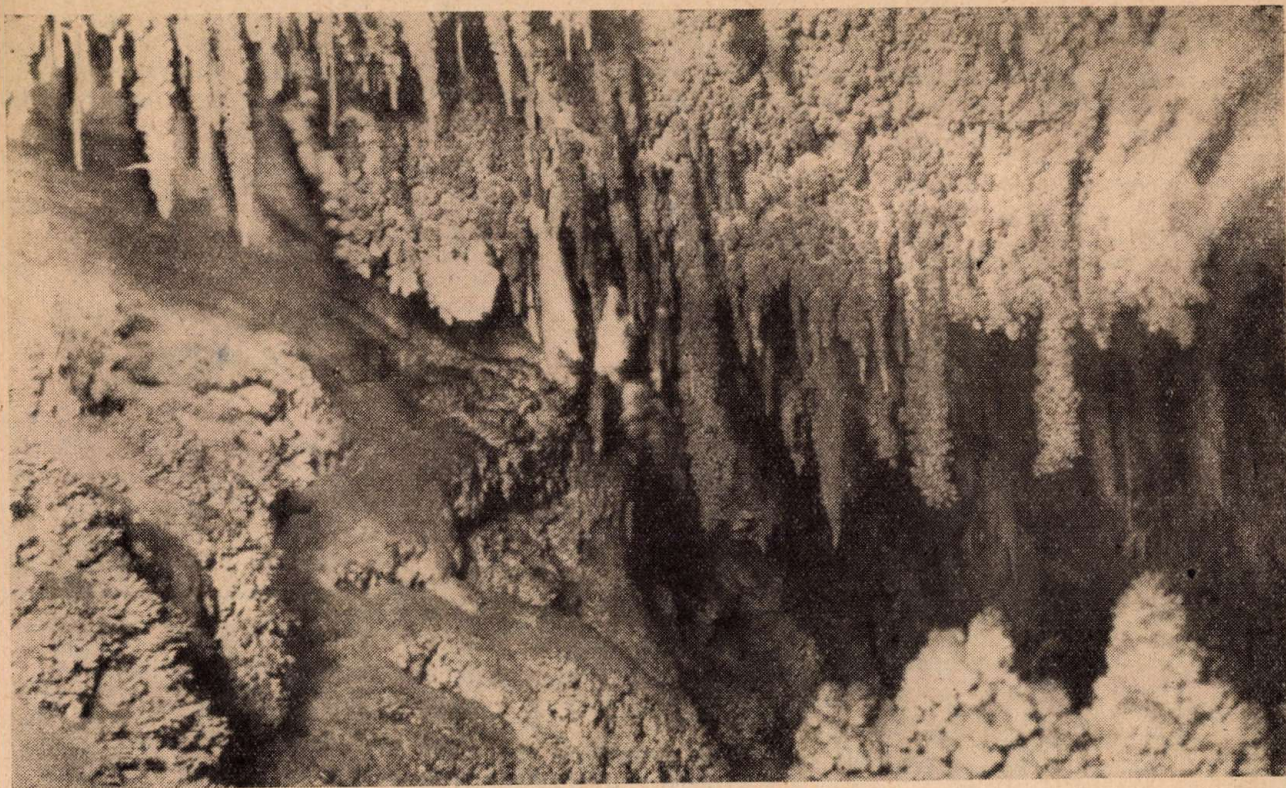

A magyar barlangkutatás legújabb eredményéről

A lenyugvó nap utolsó sugaraival pásztázza a sziklás hegyoldalt. Már a *Pitics* csúcsa mögül búcsúzik a nyírfás katlantól...

Az esti szellő meg-megrázza az ősztől meztelenre vetkőztetett öreg tölgyeket, karcsú nyírfákat. Látszólag kihalt a táj, sehol egy teremtet lélek...

De nézzünk csak a kis katlan mélyére! A *töbör* szélén karcsú nyírfákból összeállított díszkapu, s rajta még jól olvasható a vékonyabb ágakból kirakott köszöntés: „Jószerencsét!”

Aki továbbnézelődik az esthomályban, észreveheti a *töbör* mélyén, hatalmas sziklahordalék között, a sötétben ásitó üreget...

Itt fedeztük fel hazánk új, nagyszerű természeti kincsét, az égerszögi Szabadság-cseppkőbarlangot.

A barlang felfedezése nem a véletlen műve volt. *Jakucs László*, az Aggteleki-cseppkőbarlang jelenlegi igazgatója, már két év előtt kutató-aknát mélyítettett itt, azonban nem sikerült eredményt elérnie. Az idén azután az Élelmiszeripari Minisztérium Kinizsi Sportköre barlangkutató csoportjának és Égerszeg község dolgozóinak összefogása és lendületes, kitartó munkája meghozta a várvavárt eredményt.

Lent a mélyben még mindig folyik a nagy küzdelem. A barlang már „megvan”, felfedeztük, de ez nem elég, — *meg is kell tartani*. A felfedező-lejárat nem egyéb, mint egy *víznyelőben*, sziklaomladékok

közt kibontott, mintegy ötven méteres mélységbe vezető, szűk *akna*. A lejárás sok helyen még élve szélyes. A gyengébb idegzetű ember megborad, ha feje fölött megpillantja azt a tömértelen kötörmelék, melyet csak egy-egy, sarkával beékelődött, jókora szikladarab tart fel. (Még szerencse, hogy gyengébb idegzetű ember nemigen kerül ide.)

Látogatóink, amikor lemásznak a sziklatömbök közé ékelt gerendázatba kapaszkodva, nem is gondolhatnak arra, hogy mennyi nehéz munka, milyen hatalmas erőfeszítések árán vált ismertté hazánk természeti kincseinek ez a legújabb gyöngyszeme!

Barlangkutató brigádunk tagjai sokat tudnának mesélni arról a halatlan küzdelemtől, amely itt, az égerszegi karszt mélyén, másfél hónapra keresztül folyt. Emberek harca a kövek ellen, harc a barlangért! Már-már úgy látszott, a kövek győznek. Napokig egy centimétert sem tudtunk előrejutni. Ha kiemeltünk egy sziklát az akna mélyéről, tucatnyi zúdult a helyére. Sziklaomlást újabb sziklaomlás követett. De a küzdelem lankadatlanul folyt tovább. A lezúduló kövek több kutatót harcképtelenné tettek, a kiesettek helyére azonban újak álltak. És a lelkesedés, a kitartó munka végül meghozta a sikert, az ember győzelmét a kövek fölött! Az ember legyőzte a természetet!

A barlang tudományos feldolgozása, felmérése csak a következő hónapok során fog megkezdődni. A

geológiai és hidrológiai vizsgálatok sok eddig vitás kérdésre adhatnak majd választ.

Az égerszögi Szabadság-cseppkőbarlang nagyságával és főleg szépségével máris méltán sorolható a híres aggteleki *Baradla*- és a két év előtt felfedezett *Békebarlang* mellé. A barlang — helyesebben barlangrendszer — első, közel háromkilométeres szakaszát páratlan szépségű cseppkőképződmények díszítik. Az ország egyetlen más barlangjában sincsenek ilyen gazdag *borsókás* részletek. A görbe, csipkés cseppkövek néhol egész *koszorúkat* alkotnak. Az egyik teremben hófehér *zászlók* csillogó, sziporkázó sorfala mellett haladhat el a látogató, majd egy oldalág mélyén, mint izzó láva-folyam, a közel kétszáz méteres *Gyöngyfolyó*nak elnevezett pompás tufaképződmény csillog. A rengeteg tündöklő cseppkőcsap között néhol szinte csak bújócskázva lehet előrejutni.

Csodás földalatti birodalom vált ismertté Égerszeg község határában. De a felfedezők, sportemberekhez illően, nem elégszenek meg ezzel a sikerrel. Új küzdelmekre, új harcra gyűjtjük erőnket — az *aggteleki karszt* ellen, a föld mélyén rejtőzködő mesevilág további tartományainak felfedezésére!

Balázs Dénes

Az Élelmiszeripari Minisztérium
Kinizsi SK természetjáró sz. o.
barlangkutató csoportjának
vezetője